

XVIII. évfolyam 40. szám
A.D. 2013. március

KERESŐ SZÓ

a rákosmenti evangélikusok
értesítője

Evangélikus hit- és erkölcsstan ÉLETREVALÓ GYERMEKKÖZPONTÚ BIBLIKUS

Iskolánkban is lehetőség nyílik
szeptember 1-jétől az evangélikus hit-
és erkölcsstan tantárgyat választani.
Bővebb információért érdeklődjön
a gyülekezet lelkészénél:

Rákoskeresztúri Evangélikus Egyházközség

1173 Budapest Bakancsos u 2

tel: 256-42-24 - <http://rakoskeresztur.lutheran.hu>

Nagné Szeker Éva 20-824-80-21

Kovács Áron 20-824-49-12

és a hitoktatas.evangelikus.hu honlapon.

1% FELAJÁNLÁSOK

Kérjük, ajánlja fel személyi jövedelemadójának 1-1%-át egyházunk, illetve gyülekezetünk alapítványa javára. Ez Önnek nem kerül többbe, a kedvezményezettnek azonban nagy segítség.

A Magyarországi Evangélikus Egyház technikai száma: **0035**

A Melczer János Alapítvány adószáma: **18010035-1-42**

Erre a lehetőségre, kérjük, hívja fel családtagjai, barátai, ismerősei figyelmét is. Köszönjük.

Ekkor kiszolgáltatta őt nekik, hogy megfessék. Átvették tehát Jézust, ő pedig maga vitte a keresztet, és kiért az úgynevezett Koponya-helyhez, amelyet héberül Golgotának neveznek. Ott megfeszítették őt, és vele másik kettőt, jobbról és balról, középen pedig Jézust. (...) Jézus ezek után tudva, hogy már minden elvégeztetett, hogy beteljesedjék az Írás, így szólt: „Szomjazom.” Volt ott egy ecettel tele edény. Egy szivacsot ecettel megtöltve ízsópra tűztek, és odatartották a szájához. Miután Jézus elfogadta az ecetet, ezt mondta: „Elvégeztetett!” És fejét lehajtva, kilehelte lelkét. (Jn 19,16–18,28–30)

Zavarba ejtően szűkszavú, mondhatnánk, túlzottan tárgyilagos János evangélista leírása. Szinte csak a száraz tényekről olvashatunk. Miért fogalmaz a szeretett tanítvány érzelmeitől mentesen? Úgy gondolom, azért teszi mindezt, mert nem akar a középpontba kerülni. Színes és hatásvadász szavak helyett a szikár üzenetet állítja a középpontba. János szavai nem akarnak meggyőzni, nem akarnak könnyeket csalni a szemünkbe. Nem akarnak meghatni, mert az apostol tudja, a szenvedéstörténet önmagában, minden fölösleges sallang nélkül is megrendítő, és képes megérinti a szívünket, lelkünket. Nem a saját kommentárját akarja a középpontba helyezni, hanem a száraz tények valóságával mutat Jézusra, és ez mindennél megrendítőbb.

„Átadták – átvették” – így beszél János Jézusról. Mintha már nem is emberről lenne szó, mert már nem tartják annak a katonák sem, a feldühödött nép sem. A kivégző-

osztag kezébe került, már mindenki leírta őt. „Átadták – átvették” – fájóan ténszerű ez a leírás. Ezt olvasva értjük meg igazán a messiási zsoltár szavait: „*féreg vagyok, nem ember, gyaláznak az emberek, és megvet a nép.*” (Zsolt 22,7) Jézus, az Isten Fia teljesen kiszolgáltatott állapotban van.

„Átadták – átvették” – minden ember életében ott van a kiszolgáltatottság. Újszülöttként, kicsiny, sőt nagyobbacska gyermekként, iskolában, kórházban, hivatalban, és megannyi más helyzetben – átadnak és átvesznek minket. Ki vagyunk szolgáltatva, és átjár bennünket az ebből fakadó feszültség. Jézus azonban nem belesodródik a kiszolgáltatott helyzetbe, hanem önként vállalja értünk, hogy „átadják és átvegyék”.

Ott áll az Isten Fia, teljesen kiszolgáltatottan. Ott van a bűntelen a bűnösök kezében. Nem azért, mert nem tud menekülni, hanem mert ő akarja így, mert ő értünk áldozza föl magát. Az ártatlan a vétkesek kezébe kerül, és a vétkesek eltapossák őt.

A kiszolgáltatottság legrejtélyesebb szava: „*Elvégeztetett!*” Mintha a legmélyebb kudarc utolsó szava lenne ez az egyszavas, drámai mondat. Úgy tűnhet első hallásra, mintha ez a szó a legnagyobb bukást rejtene magában. Valójában nem a bukás szava, hanem a győzelemé. Jézus önmagát adja értünk, célba ér az ő földi küldetése. Ott a kereszten meghal az Isten Fia értünk, és legyőzi Krisztus a bűnt és a halált. Ennek a győzelemnek az első szava ez az „*Elvégeztetett!*”. Ez a szó zúzza szét a halál kapuját, ez a szó nyit utat az életnek, ebben a szóban rejlik a mi igazi reménységünk. „*Elvégeztetett!*” – ebben a szóban benne van minden megaláztatás, minden kiszolgáltatottság, és ebben a szóban benne van minden szeretet. A megváltó szeretet szava ez. Nem a vég, hanem a kezdet szava ez: „*Elvégeztetett!*”.

Nem a vég, hanem a kezdet szava ez: „Elvégeztetett!”.

A „LYUKASÓRA SZAKOS” ISKOLALELKÉSZ

Interjú Darvas Anikóval – Készítette: Mirák Katalin

Névjegye

Darvas Anikó. 1979. január 30-án született Budapesten. Az ELTE Radnóti Gimnáziumában érettségizett 1997-ben, 2003-ban szerzett magyar szakos tanári diplomát az ELTE-n. Emellett magyar mint idegen nyelvet és finnugrisztikát hallgatott, valamint elvégezte a nyelvtudományi doktori iskolát. 2012-ben végzett az EHE teológus–lelkész szakán, gyakorlati évét Nyíregyháza-Kertváros gyülekezetben töltötte Laborczy Géza mellett. 2012. július 28-án avatta lelkésszé Gáncs Péter a küldő gyülekezetében, a Deák téri templomban.

Kedves Anikó! Ha most a kezembe adnék egy térképet és egy piros ceruzát azzal, hogy jelöld be életed fontos helyszíneit, hová tennél jelet?

Mekkora felbontású térképet kapok? Az első piros kör az Oktogon és a Nyugati pályaudvar környékére kerülne. Itt születtem, és itt éltem le életem nagy részét is. 26 éves koromig az Eötvös utcában laktam édesapámmal, nagymamámmal, a szomszédban a szüleim testvéreivel, és az unokatestvéreimmel. Ez az a környék, ahol igazán otthon érzem magam, mert itt ismertem a házban lakókat, az utcán járó-kelőket, a pórázon sétáltatott kutyákat, a kisboltokat, a műhelyeket. Ismertem a kapualjakkból, pinceablakokból kiáradó dohsszagot, az elkerülendő kocsmajátékokat, a csöpögő ereszeket. Mikor különköltöztem, sem mentem messzire, a Nyugati túloldalán laktam néhány évig.

Egy jó erős piros pöttyöt tennék a Cházár András és az Abonyi utca sarkára, a Radnótihoz. Ide jártam nyolc évig, ez volt életem legmeghatározóbb időszaka. Aki vagyok, ami értéket, szellemiséget, tudást, élethez és emberekhez, a közösségi léthez való hozzáállást hozok magammal, azt a Radnótiban kaptam. A radnóti isfővezetők a legmeghatározóbb barátaim és közösségem a mai napig. Így van ez, még ha néha 1-2 évig nem is találkoztam velük, például a helsinki és nyíregyházi távollétem alatt. Pontosan ez a – távolságot és időt áthidaló – összetartozás-érzés olyan ritka jelentősé-gű mindannyiunk életében.

Meg szeretném jelölni ezen a képzeletbeli térképen még Helsinkit és Sárszentlőrincet. Helsinki... a révfülöpi finnugor lelkészkonferencia címe az volt: *A hit anyanyelve*. Nekem a finn maradt az, és bocsánat, mert ez teológiaiag teljesen értelmetlen, de Isten az Agricola templom padjaiban, és bizonyos tengerparti sziklákon van hozzám a legközelebb, az első nagy találkozások helyszínein. Sárszentlőrinc...szintén sziget a világban. Dorog és Lőrinc között valahol van egy láthatatlan kapu, a gondok, bajok ott hátramaradnak, Lőrincen egy másik világban lehet lenni. Nem él már Csepregi Béla bácsi, de a házuk elé érve mindig eszembe jut, hogy szélesre tárt karokkal állt ott, és az ő Isten hozott!-ját szó szerint lehetett érteni. Ami közös Helsinkiben és Lőrincben, hogy mindkét helyen átélhettem a feltétel nélküli elfogadást és befogadást.

A gyülekezeti honlapra írt bemutatkozásod szerint a lelkészi szolgálat előtti szakmai pályafutásod igen változatos. Hogyan alakult ilyen sokszínűre?

Nem konkrétan egy tantárgy vagy szakterület, hanem az egész világ érdekelt, és ebben mindkét szón hangsúly van. Az egész érdekelt, azt kerestem, amit Ady is úgy érzékelt, hogy „eltörött”. Magyar és fizika tanári szakon kezdtem el az egyetemet, de ez számomra nem volt ellentmondás. Mindkét terület a világ megértéséhez látszott közelebb vinni. A középiskolai magyar órák komplexitása a mai napig hiányzik, az az élmény, ahogy ott irodalom, művészetek, történelem, filozófia stb. mind rendszerbe látszottak állni. A fizika pedig ugyanennek a világnak a működését írja le. De mellékes volt, hogy éppen ezt a két szakot választottam, lehetett volna akár történelem és matematika is. Érettségi előtt úgy fogalmaztam egyszer, hogy „lyukasóra szakos” tanár szeretnék lenni, amin mindenki jót derült. Úgy értették, hogy nem akarok semmit csinálni, pedig a lényeg az volt, hogy tanár szeretnék lenni, aki értelmes embereket nevel szépre, jóra, igazra, aki közösségi programokat szervez, jelenlétével nevel, és mellékes, hogy ezt milyen tantárgy címkéje alatt teszi. Magam is elfelejtettem már ezt a megfogalmazásomat, mígnem sok év után, idén ősszel eszembe nem jutott, amikor munkába álltam iskolalelkészként. Most pontosan azt teszem, amire akkor vágytam. Talán ha 18 évesen tudom, mit csinál egy lelkész, másképp fogalmaztam volna, de a tartalom ugyanaz maradt. Most úgy érzem, a helyemen vagyok.

A finn vonal, úgy tűnik, mindennél erősebbnek bizonyult. Honnan ered ez az érdeklődésed?
2002-ben, végzés előtt álló magyar szakosként kaptam egy négy hónapos Erasmus-ösztöndíjat a Helsinki Egyetemre. Az volt akkoriban az egyetlen ösztöndíj-lehetőség az évfolyamonként kétszáz magyar szakos számára. Amikor tavasszal megjelent a faliújságon a hirdetése, éppen olyan időszakát éltem az életemnek, hogy jelentkeztem volna akkor is, ha Új-Zélandra írnák ki a pályázatot. Mindegy volt, hova, csak elmenni egy kicsit, nem is baj, ha messzire. Beadtam, megnyertem, és nem is sejtettem, mennyire át fogja alakítani az életemet ez a lehetőség.

De hogyan lett a finnugrisztikából evangélikus Teológia?

Nem egyik pillanatról a másikra. A végső lökést két pillanathoz tudom kötni. Az egyik egy Tamás-mise előtti megbeszélés volt, amikor a lelkészeknek magyaráztam az istentisztelet menetét, a liturgusnak tanítottam a liturgiát, és megfogalmazódott bennem, hogy nem másoknak szeretném ezt magyarázni, hanem én szeretném végezni. A szószék eszembe se jutott akkor. A liturgia csodájában szerettem volna részes lenni, a szentnek ilyen módon a közelébe kerülni. A másik pillanat egy fárasztó hét vége volt, amikor végigpörögtek előttem az elmúlt napok, és rájöttem, hogy minden estét a gyülekezetben töltöttem (fiatal felnőttek köre, családi istentisztelet előkészítése, Tamás-mise megbeszélése, ifi előkészítése stb.). Akkor döntöttem úgy, hogy a hobbimat és a munkámat fel kellene cserélnem egymással. Az első évben még valaki lebeszélte róla, hogy nem kell mindenkinek lelkésznek mennie, aki tenni akar az egyházért. Különben is meg fogom látni, az egyház mint szervezet nem a szentek gyülekezete. A következő évben már nem kérdeztem, csak beadtam a jelentkezésemet a Teológiára.

2012. szeptemberben az újonnan induló Podmaniczky János evangélikus iskola első iskolalelkésze lettél. Lehet, hogy szülők vagy gyerekek is feltették már neked a kérdést: mire való az iskolalelkész? Miből áll a munkád, hogyan telik egy munkanapod?

Szeptember elején 16 osztályfőnöki órán, és ugyanennyi szülői értekezleten mutatkoztam be. Próbáltam elmagyarázni, mire lehet engem „használni”. A lelkigondozást, a beszélgetések lehetőségét emeltem ki, mert gondoltam, azt úgyis észre fogják venni, hogy én tartom a hétfő reggeli áhítatokat és az ünnepi istentiszteleteket. A titoktartási

kötelezettséget minden osztályban elmagyaráztam, és ez a kicsiket-nagyokat egyaránt nagyon érdekelte és megfogta. Élték és élnek is a lehetőséggel, már az első napokban jöttek hozzám a szobámba. Hogy mennyire keresnek, az nagyon függ attól is, hogy éppen mennyi időm és energiám van „látszani”. Amikor karácsony előtt több dolgom akadt vagy januárban a betegségből lábadozva kevesebb energiám volt csak úgy kimenni az udvarra a szünetben vagy délután a napközisek közé, akkor a szobámban is kevesebben kerestek. Ezért szoktam magyarázni, hogy a munkám láthatatlan és dokumentálhatatlan része fontosabb, mint a lekönyvelhető hittanórák, reggeli áhítatok. Ha csak „véletlenül” kint vagyok a büfénél, az udvaron, a folyosón, „lyukas időmben” beülök a tanáriba teázni, szakkört tartok vagy kötni tanítók valakit, az több beszélgetést eredményez, mint a hittanóráim. Persze van, aki közülük most már hittanórán is ott ül. Egy átlagos napon reggel 7.45-re érkezem, akkor vagy elő tudok készülni az első órára vagy rögtön „lecsapnak” rám a gyerekek. Az első és harmadik szünetben igyekszem kimenni az udvarra, amikor a gyerekek is kint vannak. Megtartom az óráimat, adminisztrálok őket négyfelé (papírnapló, elektronikus napló, szolgálati napló, jelenléti ív), beszélgetek a tanárokkal. Nyitva az ajtóm a beeső gyerekek előtt. Néhányaknak már délutáni foglalt időpontja van, ami „csak az övék”. Ezeken felül van a „minden más”: áhítatok, hittanversenyre felkészítés, leendő elsősök ügyei, konfliktuskezelés, igazgató-nővel való beszélgetések, tanári értekezletek, alkalmi feladatok stb.

További jó munkát neked, és köszönöm a beszélgetést!

A NŐEGYLET ÉLETÉRŐL

Sziklai Istvánné

Egyházközségünk régi, szép, de megszakadt hagyományát követve 2012 szeptemberében újjá alakult nőegyletünk. A régi célokat felelevenítve leírtuk a megalakulásunk célját, feladatait, törekvéseit. Mindezek közül kiemelkedő a sok fontos munka mellett az, hogy gyülekezetünkben felpezsdüljön a nőtestvérek aktivitása, és minél többen vegyenek részt a gyülekezet életének fontos eseményeiben – Isten dicsőségére és gyülekezetünk hasznára. Örömmel töltött el, hogy az első összejövetelen közel ötvenen gyűltünk egybe. Azóta a havi rendszerességű alkalmainkon átlagosan 15-20 fő vesz részt.

Fő célunk a belmissziói tevékenység erősítése, amely a gyülekezeti tagok, elsősorban a beteg, lakáshoz kötött, testileg-lelkileg támaszra szoruló testvérek látogatásában, felkeresésében csúcsoadna ki. Ez hosszú távú cél, jelenleg ennek a megvalósításán és lebonyolításán gondolkodunk, és ehhez várjuk mindenki javaslatát.

Mindemellett nagyon fontos, hogy megkönnyítsük gyülekezetünk alkalmainak szervezését. Röviden felsorolom, hogy az eddig eltelt időszakban mit tettünk a fentiek megvalósítása érdekében:

Részt vettünk a Fő téren az ádventi vásár lebonyolításában. Ajándékokat gyűjtöttünk a Podmaniczky János Evangélikus Óvoda kicsinyei részére. Igyekeztünk részt venni az immár ötödik alkalommal megrendezett Melczer-bál előkészítésében, de a tombolák gyűjtésében és díszcsomagolásában is. A rákosligeti templom 80 éves évfordulójának ünnepségén, és az ökumenikus imahéten is a kért segítséget biztosítottuk. A szeretetvendégségek háziasszonyi teendőiben is aktívan részt vettünk.

A jövőben is igyekezőnk egyházközségünk vezetésének kéréseit végrehajtani, és képességeinkhez mérten ötleteinkkel, javaslatainkkal gyülekezetünk életét szolgálni.

Mindezt Krisztus Urunk intelmei és tanításai alapján nem a magunk cselekedeteinek hangsúlyozására, hanem Isten dicsőségére igyekszünk megtenni.

Kérjük azon nőtestvéreket, akik szívesen segítenék munkánkat, jelezzék akár e-mailben, akár telefonon! Mindenkit szeretettel várunk!

NÉHÁNY GONDOLAT A GYÜLEKEZET HONLAPJÁRÓL – KÉT ÉV TÁVLATÁBAN

Herczog Ferenc (fotóalbum)

A 2011 áprilisában megjelent Kereső Szó-ban hírt adtunk a gyülekezet megújult honlapjáról. Lassan eltelt két év, ideje, hogy leszűrjük eddigi tapasztalatainkat a honlap készítésével és frissítésével (technikai oldal), a honlap tartalmával és annak aktualitásával, és nem utolsó sorban az eddig kapott visszajelzésekkel kapcsolatban. Íme néhány gondolat:

Azt hiszem, hogy honlapunk megjelenésére, technikai oldalára – akár a hozzáértők, akár pedig a felhasználók, érdeklődők szemével nézzük – egyaránt büszkéek lehetünk. Mind megjelenésében, mind „használhatóságában” a honlap készítői igyekeztek minden igényt kielégíteni.

Tartalmát tekintve pedig átfogja a teljes gyülekezeti életet. Tájékoztat az előttünk álló és aktuális eseményekről (GYÜLEKEZETI PROGRAMOK), illetve a megtörtént eseményekről, írásbeli beszámolókkal (MÖGÖTTÜNK), és képekkel (FOTÓALBUM, VIDEÓTÁR). Örvendetes hír, hogy új rovatokat is „kellett” nyitnunk (ÓVODÁNK, ISKOLÁNK és NŐEGYLET). A technika lehetővé teszi, hogy elérhető az ONLINE BIBLIA, a bibliaolvasó útmutató napi igéi, és a fontosabb evangélikus linkek tára is. Fontos rovat továbbá az ISTENTISZTELETI HIRDETÉSEK, mivel – hiszen a szó sajnos „el is röppenhet” emlékezetünkből – így azok írásban visszakereshetőek. Az egyházközség gazdálkodásának főbb adatai, a Presbitérium fontosabb határozatai a honlapon mind megtalálhatók. Új lehetőség az is, hogy az ÚJDONSÁGOK A HONLAPON rovatban a rendszeres olvasó megtalálja, hol történt tartalmi frissítés. Természetesen vannak még olyan rovatok, amelyek feltöltésre, bővítésre várnak (MÚLTUNK, ÉRTÉKEINK), ezek azonban sokkal komolyabb és hosszabb előkészítő munkát igényelnek, mint az aktualításokról szóló rovatok.

Reméljük, hogy egyre többen nézik rendszeresen honlapunkat, tájékozódnak az aktuális eseményekről, programokról. Külön elismerés számunkra az, hogy nem csak a számítógép- és internet használatban „természetesen” jártas korosztályok, hanem idősebb testvéreink közül is sokan a honlap lelkes és rendszeres látogatói.

EGYHÁZKÖZSÉGÜNK ANYAGI HELYZETÉRŐL

Zászkaliczky Pál felügyelő

2012-ben is gyülekezetünk tagjainak befizetései jelentették az egyházközség legnagyobb bevételi forrását. *Köszönjük a testvérek áldozatkészségét, és az ezen keresztül megmutató egyházszeretetét, és hálát adunk Urunknak, hogy ébreszti bennünk a felelősségérzetet.* Bízunk abban, hogy a testvérek ezzel is kifejezik örömeiket gyülekezetünk megelevenedő életét látva, hiszen pl. egyre több és egyre nagyobb létszámú gyermekprogramot tudunk tartani, közel 150 hittanossal foglalkozunk rendszeresen. A gyülekezeti tagoktól származó bevételek annak ellenére ilyen magasak, hogy több, korábban nagyobb összeggel adakozó testvérünk 2012-ben nem vett részt a gyülekezet fenntartásában.

Jelentősen emelkedett a gazdálkodási bevételünk a pénzeszközeink előnyösebb leköltése miatt. Több pályázaton is eredményesen indultunk, elsősorban a gyermekmunka támogatására kaptunk magasabb összegeket.

Kiadásaink között a korábbi évekkel ellentétben megjelent a Keresztúron 2012-ben indult Podmaniczky János Evangélikus Óvoda és Általános Iskola alapításának nagymértékű támogatása. Ugyanakkor presbitériumunk úgy látja, hogy ez is a „jövőbe történő beruházás”. Sajnos, folyamatosan emelkednek az épületeink fenntartásával (fűtés, világítás, biztosítás, stb.) és karbantartásával kapcsolatos kiadásaink. Volt villámkárunk, tetőbeázásunk tavaly.

Az elmúlt évet úgy tudtuk pozitív eredménnyel zárni, hogy a 2012-es áldozati adomány jelentős részét majd az idei lakásfelújításnál fogjuk csak elkölteni. Idén terv szerint a legnagyobb kiadásunk a parókia 3., iskolalelkészi lakásának felújítása lesz, amelyhez közegethízi támogatási ígértünk van. A gazdálkodásunk tavalyi tény- és idei tervadatait az alábbi táblázatnak megfelelően fogadta el a presbitérium.

BEVÉTELEK	2012. TÉNY	2013. TERV
Gyülekezeti tagoktól	9 222 000	9 300 000
Gazdálkodásból bevételek	3 050 000	2 496 000
Külső forrásból (állami, egyházi, pályázat, testvérgyül.)	4 574 000	11 323 000
Átfitó tételek bevételi oldalon	1 607 000	1 606 000
BEVÉTEL ÖSSZESEN:	18 453 000	24 725 000
KIADÁSOK		
Illetményekre kiadások	7 553 000	7 562 000
Törvényes terhek	1 251 000	1 349 000
Dologi kiadások (rezei, biztosítás, stb.)	3 806 000	3 898 000
Átfitó tételek, központi járulékok	1 021 000	1 531 000
Javítás, karbantartás, tatarozás költségei	933 000	9 470 000
Segélyekre kiadás	232 000	150 000
Egyéb kiadások (testvérgyül., táborok, misszió)	3 253 000	2 290 000
KIADÁS ÖSSZESEN:	18 049 000	26 250 000
EREDMÉNY	+ 404 000	- 1 525 000

Az egyházközség elnöksége mindent megtesz annak érdekében, hogy a gyülekezeti tagok áldozatkészségéből befizetett összegekkel, és a rá bízott javakkal felelősen gazdálkodjon, és a szabad pénzeszközökkel a gyülekezet jövőjét építse.

AZ IGAZI SZÜLINAP

Erdészné Kárpáti Judit

A kisfiam születésnapját ünnepeztük. Különösen is Istenre bíztuk aznap, hálát adva érte, az Ő kegyelmébe ajánlva – némi szülői aggódással, ismerve hibáit, kis emberlénye alakuló és már előbújt rossz szokásait.

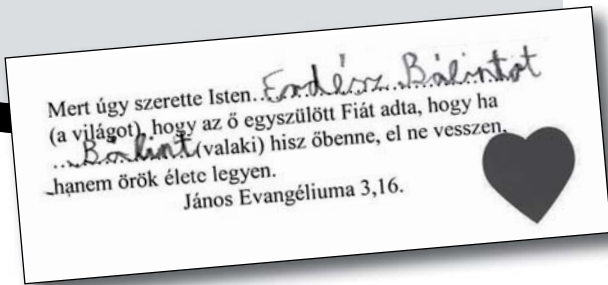
„Anya” – szólt hozzám elfojtott mosolygással kisfiam, amikor másnap istentisztelet után kijött a gyerekóráról –, „úgy szerette Isten Erdész Bálintot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy ha Bálint hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen”. Melegség töltött el. Milyen csoda ezt a gyerekünk szájából hallani! Mennyire nagy ajándék lenne, ha ezt át is élné, ez a hit határozná meg felnőtt életét!

Másnap a bibliolvasó útmutatóról kérdezett: Mi a különbség a tavalyi és az idei között? Honnan tudják, hogy melyik napra milyen ige illik majd? „Senki ember nem tudhatja, de Isten csodálatos módon mindenkinek személyre szólóvá teheti a napi bibliai részeket” – mondtam neki. Újabb szokatlan érdeklődés: „Akkor *ma* mi van bele írva? Felolvastam: „*Uram, kihoztál engem a holtak hazájából, életben tartottál, nem roskadtam a sírba.*” „Anya, végül is miért rossz, ha az ember meghal? Istennel lehet – előbb vagy utóbb, nem mindegy?” „Azért nem egyszerű ez. Az emberek talán azért félnek a haláltól, mert nem ismerik Azt, akivel ott találkoznak majd. Félreismerik, tartanak az ítéletétől. Nem bízták Jézusra magukat, életüket. Talán nem is akartak Vele kapcsolatba lépni. Aki ismeri és szereti Istent és az Úr Jézust, egyedül az érezheti biztonságban magát. Egész nap jó Vele beszélgetni, nem csak evésnél és lefekvés előtt...”

Amikor este kettesben maradtunk a fürdőben, egyszer csak kibökte: „Ma Norbi hozta azt a labdáját edzésre, ami irtó keményre fel van fújva, és nagyon féltem, hogy eltalál. Képzeld, imádkoztam, és a közelemben sem jött a labda!”

Kegyelmi pillanatok ezek. Az, hogy Isten üzenete éppen a születésnapján érintette meg kisfiunkat egy általában unalmasnak tűnő gyerekórán. Hogy a Biblia szavai elgondolkodtatták és bizalomra indították. Hogy maga is kipróbálta az imádság erejét, és Isten kinyilvánította segítő szándékát a leghétköznapibb helyzetben is.

Istenem, köszönöm, hogy tudsz életünk minden jelentéktelennek látszó részletéről. Minden, ami nekünk fontos, Neked is az. Köszönöm, Istenem, hogy ma is bemutatkozol nekünk mint szent és nagy Úr, aki egyben kegyelmes Atyánk is. Köszönöm, Jézusom, hogy nem hagytál veszni minket, inkább vállaltad az emberléte és a halált. Áldalak az örök élet ki nem érdemelhető ajándékáért. Áldalak a hitért – a maradandó születésnapokért. Ámen

„A szombati nyugalom tehát még ezután vár az Isten népére. Aki tehát bement az Isten nyugalmába, maga is megnyugodott a munkáitól, mint Isten is a magáétól.”

Zsid 4,9–11

Afenti igeszakaszban szereplő *nyugalom* szó jelentése nem egyszerűen pihenés utal, és nem a mindennapi nyugalomról szól. Hanem az isteni csendről, amiből kibontakozik a világ reménysége.

Jeremiás próféta könyvében olvassuk: *„álljatok az utakra és nézzetek szét, és kérdezősködjetek a régi ösvények felől, melyik a jó út... hogy nyugalmat találjatok lelketeknek.”* Ebben az intésben kifejezésre jut az a bizonyosság, hogy Isten az ő népének kezdetől fogva üdvösségre vezető utat jelölt ki. Isten a szövetségkötés idején megmondta népének akaratát, feltárta előtte azt az utat, amelyen elkerülheti a bűnt, és ennek következményét, a pusztulást. Amikor azonban letértek erről az útról, magukra vonták Isten jogos haragját. *„Enyém a bosszúállás, s megfizetek én...”* – mondta Isten. És eljött az a nap, amelyen a bosszú helyett a kegyelem lett valósággá. Jézus a Golgotán kitérta a karját, hogy odamenekülhessünk, kitérta a szívét, hogy a mi nyugtalan szívünk nyugalmat találjon Nála.

Az idők folyamán az emberiséget sokféleképpen osztották már részekre. Egészen speciális megosztottságot jelent a Krisztushoz való viszonyulás. Nagyszombat ese-

ménytelen csendjében választ kell adni arra a kérdésre: hiszem-e, hogy a nyugalom, az üdvösség vár rám?

Hiszem-e, hogy Krisztus mindent elvégzett? Hiszem-e, hogy feltámadt, győzött a halál felett?

Az idők folyamán sokan nem ismerték fel Krisztust mint az Isten kegyelmének egyedülálló nagyságát.

Sokan olyan Messiást vártak, aki uralkodni fog, és nem a keresztén végzi. Sokan megvető mosollyal az arcukon hallgatták azokat, akik arról szóltak, hogy Húsvét a feltámadt, élő Krisztus

ünnepe. Ma is vannak, akik a megváltás drága művét nem tekintik életszükségletüknek.

Az atyai terv nem változott, Isten üdvösséget kínál mindenkinek. Isten élő és ható szava a mában keres minden embert, behatolva a lelkünk mélységeibe, hogy minden mást onnan kisöpörjön. A feltámadt Úr nélkül csupán tépelődő vízió minden jövődőt kereső jóslat és látomás. Ám Jézus által nyugalmat ajándékozó reménység.

Március 17. vasárnap 16 óra: szeretetvendégség. *Festett passió* címmel előadást tart Szita István ny. lelkész. A *János evangéliuma* című festménysorozata a rákoskeresztúri evangélikus templomban Pütkösödíg megtekinthető.

Március 20. szerda 17 óra: böjti esték sorozat (Rákoscsabai templom). Igét hirdet: dr. Blázy Árpád lelkész.

Március 25–29. Nagyhét 18 óra: esténként passióolvasás.

hétfő – Rákoskeresztúr

kedd – Rákosliget

szerda – Rákoscscaba

csütörtök – Rákoshegy

péntek – Rákoskeresztúr

Március 29. Nagypéntek: istentisztelet.

Rákoskeresztúr 10:30 – Rákoshegy 9 óra – Rákoscscaba 9 óra – Rákosliget 11 óra

Március 31. Húsvét vasárnap reggel 5 óra: Húsvét hajnali ünnepi istentisztelet Rákoskeresztúron

Március 31. Húsvét ünnepe, április 1. Húsvét másodnapja: úrvacsorai istentiszteletek: Rákoskeresztúr 10:30 – Rákoshegy 9 óra – Rákoscscaba 9 óra – Rákosliget 11 óra

SZOLGÁLATAINK

2012. november 1 – 2013. február 28.

KERESZTELÉS

Kóti Noel, Nagy Lilla Csenge, Körmöci Ádám

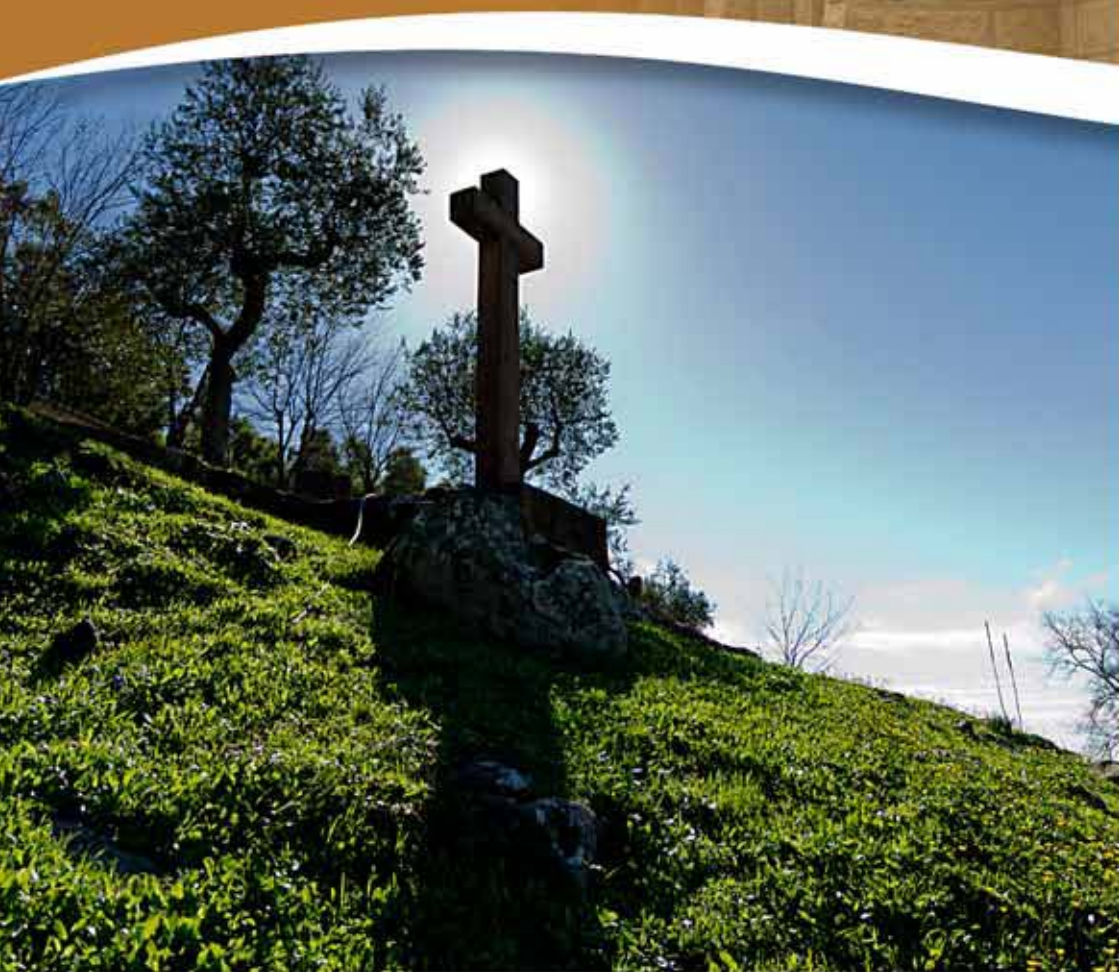
ESKETÉS

Lehotsky Ákos – Kiss Edit

TEMETÉS

Szenyán István (78), Széles Károlyné sz. Ondrej Ilona (78), Siklósi Andrásné sz. Hernádi Erzsébet (93), Mihály János (71), Altziebler Andrásné sz. Burger Erzsébet (81), Szabó Endréné sz. Sajbán Ilona (64), Kovács Zoltánné sz. Dévai Éva (90), Tóth Árpád Gábor (77), Holvai Mihályné sz. Bükkhegyi Erzsébet (87), Pupek Lászlóné sz. Gillich Rozália (74), Percze Gáborné sz. Ács Jolán (99), Kiss Endre (59), Tomasovszky Józsefné sz. Pupek Katalin (84), Babják Erzsébet (83), Filipzsky Andrásné sz. Turcsán Zsuzsanna (81), Szabados Gáborné sz. Darvas Judit (58)

ERŐS VÁR A MI ISTENÜNK!

Gyülekezeti terjesztésben és használatra

Rákoskeresztúri Evangélikus Egyházközség

1173 Budapest, Bakancsos utca 2.

Nagné Szeker Éva tel. (+36 20) 824-8021, E-mail: eva.szeker@lutheran.hu

Felelős kiadó: Nagné Szeker Éva

Szerkeszti: a gyülekezet média-csoportja

Grafikai terv és tördelés: Balás Gyula és Erdészné Kárpáti Judit

Nyomdai kivitelezés: Áldási és Németh nyomda

Honlap: <http://rakoskeresztur.lutheran.hu>